

forskellige Erhverv, hvori de have gjort gældende for Udvalget, at hvis vi vedtog Lovforslaget, som det var, var det det samme som at tilføre dem deres Ruin. Det var f. Eks. Tilfældet med Konditorierne. De sagde: Det er jo noget, som fuldstændig ødelægger os. Vi have intet som helst at udrette om Dagen, hele vort Salg foregaar om Aftenen, og naar man nu siger, at vi ikke maa sælge om Aftenen, ere vi komplet ruinerede. Derfor finder Udvalget, at man er nødsaget til at tage Hensyn dertil, og man siger saa, at de maa sælge Is og Kager af egen Tilberedning ud af Huset efter Kl. 8. Jeg ved nu ikke, hvorledes det skal forstaas. Jeg ved ikke, om Konditorerne selv lave Is, ellers maa de ikke sælge det ud af Huset. Det er vel Meningen, at de maa sælge Is, selv om de have købt den, men Kager maa de ikke sælge uden af egen Tilberedning. Men hvem skal kontrolere, at det er af egen Tilberedning? Skal Politiet gaa rundt i alle disse Forretninger og passe paa, at de ikke overskride Lovens Bestemmelser og idømme Folk betydelige Bøder indtil 200 Kr. for Salg maaske til 5 Øre?

Det forekommer mig, at der bliver altfor trist i dette Land, hvis vi saaledes skulle til at gøre Indskrænkninger i hele vort Erhvervsliv? Er der nogen, der tror, at vi, naar vi faa denne Lov gennemført, blive staaende derved? Nej, vi komme nok til at løbe hele Linen ud. Vi have Andragender med meget skrappe Fordringer fra Handels- og Kontorpersonaler, hvor man kræver fastsat en endnu kortere Arbejdstid, end der her foreslaas med 8-Lukningen. Og have vi først gennemført denne Lov, gad jeg se, hvorledes man vil være i Stand til at nægte andre Erhvervs Krav om Indskrænkninger i den fri Bevægelse paa Næringslivets Omraade. Som Begrundelse anfører man det almene Vel. Og man kan nok være i Stand til at paa-vise, at alle disse Krav om Indskrænkninger stiller man for det almene Vels Skyld. Men saa bliver Grundlovens § 83 fuldstændig illusorisk. Saa vil det almene Vel maaske kræve, at man skal gaa tilbage til alle de gamle Indskrænkninger, maaske til det gamle Lavsvæsen.

Jeg kan ikke være med til en saadan Lovgivning. Min Opfattelse er, at Næringslivet er vokset godt under Friheden, der har bragt baade bedre Kaar og rigeligere Udbytte end tidligere under de indskrænkede Former. Jeg finder ikke, der er særlig Trang til at gaa til Indskrænkninger, for saa vidt som alle have Frihed

til at arbejde, naar de ville, og holde Hvile, naar de ville. Der er ingen Mening i, at Lovgivningsmagten skal sættes i Bevægelse, fordi nogle mene, at det kan være lettere at lade den tage Bestemmelsen end selv at gøre det. Mit Standpunkt er da ligesom min ærede Kollegas, det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen), dette, at vi, naar Sagen kommer til endelig Afstemning her i Tinget, ville stemme imod Loven. Ved anden Behandling vil jeg afholde mig fra at stemme over de stillede Ændringsforslag. Paa visse Omraader skulde de jo være en Indrømmelse til os, men paa andre Omraader ere de en Skærpelse af Forslaget. Man har troet, at naar man kom med nogle Indrømmelser til os, skulde man ogsaa faa nogle Indrømmelser fra os. Men det have vi ikke kunnet føje dem i. Jeg maa tilføje, at naar man har søgt at gøre Indrømmelser for Landboernes Skyld, er min Stilling ikke dikteret af, at jeg er Landbo. Jeg vil unde Købstæderne den samme Frihed og Ret, som jeg kræver for Landboerne, og omvendt. Jeg mener, de bør være ligestillede for Loven.

Den ærede Ordfører nævnede mellem de mange anbefalende Udtalelser for Lovforslaget ogsaa en Udtalelse fra „De samvirkende danske Landboforeninger“. Hvis han deri kan finde nogen Anbefaling eller Tilslutning til Lovforslaget, maa han kunne læse det anderledes, end jeg kan. Jeg maa maaske læse disse faa Linier op. „De samvirkende danske Landboforeninger“ udtale, at alle Medlemmer af sammes Forretningsudvalg nære Betænkelighed ved den i Lovudkastet udtrykte Indskrænkning i Erhvervsfriheden, navnlig da Paabudet om Lukning ikke alene gælder det ansatte og betalte Personale, men tillige de Butiksejere, der selv besørge Forretningen. Det foreslaas, at der i alt Fald i Udkastets § 1, 4de Stykke, efter Kagebagerier tilføjes: „Bagerier og Mælkeudsalg“ og efter „Aviser“ tilføjes „Bøger og Tidsskrifter“. „Jeg kan ikke forstaa disse Folk anderledes, end at de sige: Denne Lov ere vi virkelig noget ængstelige ved, men skulle vi endelig have den, lad os saa dog faa den saaledes, at den ikke gør mere Fortræd end nødvendigt.

Sogneraadforeningerne give noget mere Tilslutning, men mellem Linierne kan jeg ogsaa læse: Det er en Lov, som vi ikke bryde os om, og lad os i alt Fald faa det saaledes herude paa Landet, at vi i den Tid, hvor der er travlt, kunne udstrække Tiden noget ud over det, der er